Orde, een universeel principe

17 november 1972
lezing 205

“Gegroet, en Gods zegen voor jullie allemaal, lieve vrienden. Het onderwerp van de lezing voor vanavond is helemaal nieuw. Het is iets waar ik nooit eerder over gesproken heb.

Het universum is onvoorstelbaar ordelijk georganiseerd. Ieder onderdeel ervan past precies op zijn plaats. Onmetelijk kleine radertjes grijpen in elkaar, werken op elkaar in, vullen elkaar aan en creëren een machinerie, zo immens, dat het menselijk bevattingsvermogen er in de verste verte niet bij kan. De harmonie en de creatieve pracht van de schepping zouden er nooit kunnen zijn als orde niet het leidend principe bij de schepping zou zijn geweest. Die nauwkeurigheid en mathematische ordening ontgaat het menselijk oog. Omdat je er heel vaag iets van aanvoelt, kun je je soms bewust worden van een grotere orde, want in jullie fragmentarische manier van kijken zie je alle dingen uit hun verband en inderdaad zie je dan chaos en wanorde.

Omdat chaos en wanorde een gevolg van vervorming zijn, zijn ze vanzelfsprekend aanwezig in het menselijk leven. Maar ik spreek nu over universele processen, zoals de natuur er een is. Je ziet in de natuur misschien wel chaos, of wat jou als chaos voorkomt. Sommige natuurverschijnselen zijn ogenschijnlijk destructief. Maar toch, juist in dat gebeuren ligt de grotere orde. Ordelijkheid is een nevenproduct van goddelijke harmonie. In deze lezing wil ik graag bespreken hoe innerlijke en uiterlijke orde of wanorde tot stand komen en wat hun betekenis is en hun onderling verband.

Wanneer mensen volkomen bewust zijn en er helemaal geen onbewust

materiaal meer is, is er innerlijke orde. Omdat je dit van geen mens kunt zeggen, bestaat orde in het menselijk leven alleen tot op zekere hoogte, net zoals iedere andere goddelijke manifestatie ook alleen tot op zekere hoogte voorkomt. De mens kan alleen tot op zekere hoogte en in variërende mate liefde, waarheid, vrede, geluk en werkelijkheid ervaren. Zo is het ook met orde. Een entiteit die volledig bewust is van zichzelf en het universum wordt niet langer in menselijke substantie geboren en neemt geen materiële vorm meer aan. Zijn leven en zijn hele wezen zijn goed geordend, het zit niet als los zand in elkaar.

Omgekeerd, waar gebrek aan bewustzijn is, daar is ook in diezelfde mate wanorde. Als je je van veel dingen niet bewust bent, kun je niet in waarheid zijn, kun je niet begrijpen en dan ontglipt je veel. Je raakt verward. Verwarring en wanorde werken op elkaar in. Je tast dan als het ware rond in het duister, terwijl je lapwerk maakt van de halve waarheden die je tot je beschikking hebt en waarmee je de gaten en scheuren in je chaos probeert op te vullen.

De meeste mensen herkennen deze toestand in zichzelf als ze er eenmaal hun aandacht op richten. De wanorde in hun denken maakt hen dol en ze proberen een onechte orde te scheppen die het ongemak en de wanorde alleen maar vergroot. Het is alsof al het vuil onder de mat wordt geveegd waar niemand het ziet. Maar de atmosfeer riekt naar de verborgen rommel. Onjuiste meningen en verouderde gedragspatronen zijn letterlijk afvalmateriaal dat weggegooid mag worden. Als ze in je psyche blijven hangen, worden je meningen en waarnemingen, je activiteiten en beslissingen gebouwd op halve waarheden of op misvormingen en dwalingen. Het resultaat kan niet anders dan chaotisch zijn en teleurstellend. Tenzij een mens bereid is om door zorgvuldig onderzoek orde te brengen in al die opgehoopte verwarring en psychische afval, zal hij doorgaan met zijn lapwerk totdat heel die foute structuur in elkaar stort. Zoals je weet kan zo'n instorting zich in veel verschillende vormen voordoen. De meest radicale vorm is de fysieke dood. Dat geeft altijd de mogelijkheid om weer met een schone lei te beginnen.

Op het uiterlijk vlak speelt zich hetzelfde proces af. Het is niet alleen symbolisch voor het innerlijk leven, het is daar een uitdrukking van. Als iemand oude rommel opstapelt in zijn kasten en laden, als hij nooit eens schoonmaak houdt en alleen maar aan de buitenkant een oppervlakkige orde in stand probeert te houden, dan leeft hij in de illusie van orde, die hem duur komt te staan. We zullen dit later uitvoeriger bespreken.

Het is goed je te realiseren, dat er een direct verband bestaat tussen harmonie en orde enerzijds en bewustzijn anderzijds. Als er wanorde in iemands leven is, gaat hij altijd iets uit de weg, hij voert een vermijdingspolitiek. Op die manier creëert hij verwarrende duisternis. Je kunt nu misschien een ander verband zien: vermijden en gebrek aan bewustzijn zijn duidelijk nauw met elkaar verbonden. Door vermijding slaag je er niet in orde te scheppen, op welk niveau dan ook. Op innerlijk niveau gebeurt hetzelfde, tenzij je het opgehoopte materiaal van je gedachten en emoties aanpakt. Wat je zou moeten doen is opruimen van ouwe rommel en je waardevolle gedachten en gevoelens in juiste kanalen leiden; op die manier word je je van jezelf bewust en wordt je psychisch systeem harmonieus en vloeiend geactiveerd.

Op materieel niveau gebeurt dit als je de moeite neemt om diezelfde procedure te volgen in je uiterlijke omgeving. Dit kan van toepassing zijn op je bezittingen en je spullen of op je geldzaken en op het gebruik van tijd. Het kan betekenen oude gewoonten te boven komen, bijvoorbeeld treuzelen en uitstellen van de dingen die gedaan moeten worden, in plaats van ze meteen aan te pakken als ze er zijn, om zo je leven vrij te maken van de rommel die ophoping geeft.

Of het nu gaat over innerlijk of uiterlijk leven, het principe blijft hetzelfde. In beide voorbeelden is het noodzakelijk een besluit te nemen om tijd, inspanning en zorg te besteden aan het beheren van je leven en aan een reorganisatie, die het je mogelijk maakt je zaken vlotter te laten verlopen. Hoe meer zich heeft opgehoopt doordat je het tevoren uit de weg ging, hoe meer moeite het je kost om weer orde op zaken te stellen. Maar als dat dan ook gebeurd is en je in dat proces nieuwe gedragspatronen hebt ontwikkeld, waardoor je de zaken niet meer op zijn beloop laat, maar onmiddellijk je aandacht erop richt en ze aanpakt, dan ontstaat vanzelf een geheel nieuwe innerlijke vrede. Hoeveel je ook mediteert en bidt, hoeveel energie je ook wijdt aan indrukwekkende spirituele of artistieke bezigheden, als innerlijke en uiterlijke wanorde zich opstapelen in je leven, moet deze vrede wel ontbreken.

Proberen uit de weg te gaan van dat wat er is, betekent automatisch dat je niet in de gaten hebt wat er omgaat, zowel in je als buiten je. Je raakt verward en ontredderd, hoe je ook probeert dit feit voor je bewustzijn te verbergen. Je weet wel dat het pad je altijd brengt bij juist datgene waaraan je wilt ontsnappen. Wat je innerlijk leven aangaat, schep je in je padwerk meer orde en licht als je onder ogen ziet wat je ontweken hebt. Je voelt je dan letterlijk en figuurlijk schoon, wat je tevoren miste.

Wanneer je niet weet wat er aan de hand is, als je het punt of de vele punten waar het om gaat vermijdt, dan zak je weg in zwarte modder en dat voelt heel ongemakkelijk.

Een derde aspect van orde is realiteit. Als je ordeloos leeft leef je in de illusie dat gebrek aan bewustzijn, het niet aanpakken van wat aangepakt moet worden om vredig en gerieflijk te leven, geen enkele invloed op je heeft. Je misleidt jezelf door te denken dat vermijdingstactiek er niet toe doet, dat het voor jou geen gevolgen heeft, dat het geen scheppende invloed heeft op je leven. Dat is werkelijk een grote illusie. Want niets van wat je doet of niet doet, kan zonder gevolgen blijven. Het schept voorwaarden. Je doen en je laten, beide scheppen omstandigheden en psychische substantie. Dit is net zozeer van toepassing op iemands uiterlijke gewoonten en uiterlijke ordelijkheid of wanordelijkheid als op iemands innerlijk leven.

Gebrek aan bewustzijn, vermijden, illusies, ze creëren wanorde en zijn er nevenproducten van; en wanorde creëert op zijn beurt nog meer gebrek aan bewustzijn, vermijding en illusie, tenzij je willens en wetens besluit om dit punt voor eens en voor altijd grondig aan te pakken en daarmee de orde te handhaven.Bewustzijn (diepgaand en volledig je aandacht richten op en aanpakken van een punt dat aan de orde is) en in de realiteit leven (de gevolgen van je levenswijze onder ogen zien) scheppen orde en zijn op hun beurt nevenproducten van orde en harmonie. Ordening schept meer bewustzijn, meer vaardigheid om gericht bezig te zijn als het leven zich ontvouwt en zo meer werkelijkheid.

Je kweekt wanorde vanuit je illusie dat het er allemaal niets toe doet, dat het “vanzelf wel over zal gaan” en dan lijd je er aan. Je slaagt er misschien in om te ontsnappen aan dit speciale lijden, dat het gevolg is van je ordeloosheid. Je gaat mogelijk nog door met je vermijdingstactiek. Zo kan het je lukken de pijn niet tot je door te laten dringen. Je kunt proberen de spanningen en angsten, de ongemakken en de druk, je slechte geweten en je knagende onvrede aan andere dingen toe te schrijven. Maar het feit blijft, dat het jouw eigen zelfgecreëerde wanorde is, die maakt dat jij verantwoordelijk bent voor al dat soort dingen. Wordt het scheppen van orde verwaarloosd, dan maakt het weinig verschil of het daarbij gaat om grote ‘belangrijke’ of om ‘onbelangrijke’ zaken. De geringste verwaarlozing, dus wanorde, zorgt voor een heleboel ongemak in je ziel. Dit geldt evenveel voor uiterlijke leefgewoonten als voor je zielenleven.

Het uiterlijk leven houdt altijd op de een of andere manier verband met het innerlijk leven. Het is echt belangrijk voor jullie, vrienden, dat jullie vanuit dit oogpunt aandacht gaan geven aan je uiterlijk leven, aan je gewoonten. Tot nu toe hebben we dit aspect alleen maar oppervlakkig behandeld, het heeft nog geen volledige aandacht gehad. We hebben het nog niet gebruikt als aanwijzing voor waar iemand innerlijk staat. We hebben nog geen aandacht geschonken aan het feit dat uiterlijke wanorde zoveel energie wegzuigt, dat het innerlijk leven veel te weinig kans krijgt. Jullie zien nog niet dat orde een spiritueel principe is en dat de wijze waarop het zich uit of niet uit iets laat zien over iemands innerlijke toestand. [1]

Iemand die spiritueel werkelijk één is, kan niet anders dan ook in zijn uiterlijke gewoonten een ordelijk mens zijn. Hij gaat niet alleen schoon met zichzelf om, maar ook met zijn dagelijks leven. Hij zorgt dat de taken zich niet opstapelen door ze uit te stellen; hij neemt de karweitjes op zich die aan de orde zijn, ook al moet hij daarvoor op het moment wat moeite doen in plaats van de weg van de minste weerstand te volgen; en hij is blij met de vrede die daar het gevolg van is. Orde scheppen betekent altijd inspanning. De spiritueel gerijpte mens weet dit en accepteert het. Hij leeft niet in de illusie dat eenzelfde gemoedsrust en comfort bereikt kunnen worden zonder zich moeite te geven. Hij realiseert zich dat wat hij erbij wint, opweegt tegen dat wat hij erin moet stoppen. Een spiritueel volgroeid mens leeft zowel innerlijk als uiterlijk in alles ordelijk. Daar houdt hij van, hij zou het niet anders willen. Maar hij betaalt de prijs ervoor. Zo leeft hij in de werkelijkheid.

Wanneer iemand wanordelijk met zijn uiterlijk leven omgaat, met zijn persoonlijke zaken, met zichzelf, met zijn omgeving, zijn kamer of huis, met zijn geldzaken, met de taken die hij te vervullen heeft, dan zet er zich een onverklaarbaar verval in. Zo iemand is alsmaar bezig met de wanorde die hij schept. Dat is vaak een voortslepend proces. Het komt nooit bij hem op dat het anders zou kunnen. Dikwijls vervalt hij in een volgende illusie, namelijk, dat het scheppen van orde energie vereist die hij niet heeft. Niets is verder van de waarheid. De steeds ergere wanorde verspilt en vreet energie. Omdat orde een goddelijk verschijnsel is en daarom ook natuurlijk, zal op het moment dat energie verzameld wordt (misschien eerst met enige moeite en met het overwinnen van weerstanden) juist energie vrijkomen. Veel meer energie komt beschikbaar, energie die tot dan toe gebruikt werd om de werkelijkheid te

[1] Zie ook lezing 211 'Uiterlijke gebeurtenissen weerspiegelen wat je innerlijk schept.'

vermijden en het bewustzijn vaag te houden. Wanneer een mens wanordelijk leeft, geeft dat een voortdurende preoccupatie, of je dat nu weet of niet.

Daarom is het een werktuig van onbewuste, negatieve intentie om innerlijke en uiterlijke wanorde te creëren. (Met innerlijke wanorde is dit duidelijk, dat hoef ik niet langer te benadrukken. Maar het kan een nieuwe manier voor je zijn om je uiterlijke wanorde eens te bekijken.) In welk opzicht ook er wanorde bestaat, het dient om weerstand te bieden aan harmonie, waarheid, gezondheid en heelheid. Wanorde schept spanningen en preoccupaties; het slorpt waardevolle, creatieve energie op, die anders gebruikt zou kunnen worden om God in je te vinden. Ik herhaal nog eens: de mens is zich waarschijnlijk niet bewust van de angst die zijn wanorde schept op elk niveau. Het betekent dat hij zijn eigen zaken verwaarloost, dat het leven hem voortdurend door de vingers glipt, wachtend om morgen geleefd en vervuld te worden. Dat moet hem wel angstig maken.

Het is gemakkelijk in te zien dat, als je je taken op tijd vervult, als je geen ouwe rommel opstapelt, als je dadelijk aanpakt wat nodig is, als je niet draalt en jezelf wijsmaakt dat het niet uitmaakt, innerlijk noch uiterlijk, dat je dan je leven beheerst. Dan heb je een gezonde, noodzakelijke controle. Het is met name de functie van het ego daarvoor te zorgen. Disharmonie en misvorming brengen de balans uit evenwicht, zodat een gebrek aan discipline ontstaat, waar discipline nodig is. Dit schept juist de tegenovergestelde, afgesplitste, vervormde situatie: misplaatste discipline als compensatie voor het gebrek aan discipline en andersom. De overmatige controle op gevoelsniveau zal gemakkelijker op te geven zijn als discipline wordt uitgeoefend waar het functioneel is. Om het anders te zeggen: als je jezelf beheerst op de juiste manier en op de juiste plaats, dan is het gemakkelijker jezelf te laten gaan, je controle los te laten en aan je gevoelens en onwillekeurige processen toe te geven waar dat op zijn plaats is. Als een mens de juiste zelfbeheersing heeft, is hij veel beter in staat zichzelf te laten gaan dan wanneer hij chaotisch leeft en zichzelf op de verkeerde manier verliest. Die laatste toestand maakt het hem eigenlijk onmogelijk al zijn controle los te laten, omdat hij zou verdrinken in zijn eigen chaos, tenzij zijn ego gesterkt is door zelfdiscipline. Zo zie je, zelfdiscipline is een noodzakelijke voorwaarde voor spirituele en aardse vervulling. Alleen daarmee kan het veilig zijn je over te geven aan onwillekeurige processen. De mens met discipline kan zich gewonnen geven aan zijn spiritualiteit, aan zijn seksualiteit, aan zijn diepere gevoelens en processen. Hij is veilig. Hij is gegrond in zijn

realiteit. Hij vervult de functies van zijn ego in plaats van zich er helemaal van te ontdoen, hetgeen een verkeerde benadering is.

Orde betekent altijd discipline. Een onrijp mens weigert iedere vorm van discipline, omdat hij die associeert met ouderlijk gezag waar hij nog steeds mee in oorlog is. Dit hoort nog bij het oude afvalmateriaal in de ziel. Hoe meer je het ouderlijk gezag nog autoriteit geeft in jouw leven, hoe meer je rebelleert en hoe minder je je afstemt op je eigen mogelijkheden om je eigen leven met plezier en in vrede te vervullen. Op die manier interpreteer je zelfdiscipline verkeerd, je ziet het aan voor verlies. Wat een vergissing! In feite komt het er op neer dat hoe meer je vrijwillige discipline weigert, hoe meer je jezelf tekort doet. Je ontneemt jezelf vrede en rust, die het resultaat zijn van zelfdiscipline en je komt niet toe aan de diepe vreugde en het geluk van de onwillekeurige levensstroom, die alleen maar kan doorkomen als je ego staat op de stevige basis, die je door zelfdiscipline gelegd hebt.

Schep een nieuw klimaat door jezelf discipline te leren en op die manier orde in je leven te brengen, waardoor het gemakkelijker voor je zal worden je te ontwikkelen en te groeien, je pijnlijke problemen op te lossen en je echte behoeften te vervullen. Doe dat op alle niveaus: de wijze waarop je je tijd indeelt, de wijze waarop je omgaat met je geld, je bezittingen, je omgeving, je persoonlijke verschijning. Richt je dag zo in dat je, althans meestal, zorg kunt dragen voor je taken als ze aan de beurt zijn. Organiseer ook de détails zodanig dat je dag vloeiend verloopt. Wijd er tijd en moeite aan om deze orde te scheppen en om oude wanorde op te ruimen. En houd dan die orde in stand. Mediteer er aandachtig op, omwille van de energie en het bewustzijn en bid om leiding om het vol te houden. Als je er veel weerstand bij ervaart, laat je helper je dan helpen je negatieve intenties tot uitdrukking te brengen en de betekenis ervan te verwerken, zoals je dat ook doet met andere dingen. Begin je uiterlijk leven te zien als weerspiegeling van een innerlijke houding en intentie.

Als je weerstand niet te groot is om deze nieuwe stijl van leven te gaan beoefenen, zul je zien wat een verschil het maakt. Je zult erkennen dat een hele last van je schouders valt, je zult genieten van de vrede en rust, die je dan zoveel meer helderheid geven om je innerlijke problemen op te lossen, om je daarna over te geven aan je diepere zelf. Want als je beheersing hebt waar het nodig is, kun je je beheersing laten varen waar het overbodig is.
Wanneer er uiterlijke wanorde is in iemands leven, reflecteert dat altijd een innerlijke houding, een innerlijk gevoel van valse overgave:

wensgedachten koesteren en iets vermijden. Het weerspiegelt dat je in illusies leeft. Is er uiterlijk wel orde in iemands leven, dan drukt dat niet noodzakelijk innerlijk bereikte harmonie en orde uit. Het kan ook een aanwijzing zijn voor precies het tegenovergestelde en dikwijls is het dat ook. In dat geval is uiterlijke ordelijkheid geen uitdrukking van innerlijke orde, maar een compensatie, een vervanging voor en een verkeerde poging om innerlijke wanorde op te lossen. Als ordelijkheid dwangmatig wordt, als je er gespannen en geobsedeerd mee bezig bent, bang en angstig wanneer je je niet aan vaste regels kunt houden, dan is dat een duidelijke aanwijzing voor het bestaan van innerlijke wanorde onder de uiterlijke ordelijkheid. Als ordelijkheid een last wordt in iemands leven, als er orde is ten koste van gevoelens en van uitreiken, van ontspanning en vrijheid, dan betekent dat, dat je diepste wezen een boodschap stuurt naar het bewuste zelf: “Schep orde in jezelf”. Maar die boodschap komt verhuld door, omdat het uiterlijke zelf onvoldoende is afgestemd op het innerlijke zelf. Het uiterlijk zelf heeft nog teveel weerstand om te kunnen communiceren met het innerlijk zelf, om vertrouwen te hebben in de leiding ervan en om de boodschappen die het uitstuurt te ontcijferen. Weerstand om innerlijke orde te scheppen is altijd sterk. De ene mens weerspiegelt dat in zijn uiterlijk leven; een ander persoonlijkheidstype verstaat de boodschap verkeerd en past haar alleen toe op zijn uiterlijk leven. In zulke voorbeelden wordt orde altijd dwangmatig, wordt het een obsessie. Dwangmatige ordelijkheid schept net zoveel zorgen en problemen in iemands innerlijke leven als ordeloosheid. De mate waarin verschilt natuurlijk. Zeer duidelijke uitdrukkingen daarvan zijn dwangmatig wassen en dergelijke dingen.

Het is van belang dat jullie dit begrijpen, opdat je niet vervalt in de fout van blind, oppervlakkig oordelen. Je moet altijd heel zorgvuldig kijken en het klimaat van iemands leven aanvoelen. Als het klimaat ontspannen en prettig is en de ordelijkheid in het leven van de betreffende persoon meer gemak schept in plaats van meer spanning, dan is het echt een expressie van de goddelijke orde die je in het universum vindt.

Jullie hebben nu weer een nieuw stukje gereedschap, waarmee je in een nog nieuwer licht naar jezelf kunt kijken en waarmee je nieuw inzicht kunt verwerven. De helpers onder jullie kunnen dit werktuig zowel voor zichzelf als voor hun werkers gebruiken. Wanneer je wanorde vindt in je uiterlijk leven, op welk gebied dan ook, richt dan eerst je aandacht op de last die je daarvan hebt. Sta jezelf toe te voelen hoe erg het je stoort en hoe vermoeiend het voor je is. Je zult verbaasd staan als je erachter komt hoeveel van je angsten en spanningen, die je toeschreef aan onoplosbaar

diepe conflicten, verdwijnen als je jezelf discipline gaat opleggen. Natuurlijk, de weerstand ten opzichte van zelfdiscipline, de behoefte om ongeordend te leven, is een uitdrukking van dergelijke diepe problemen. Maar het zal je flink helpen als je zo'n probleem ook eens vanaf de buitenkant aanpakt en werkelijk je leven op een nieuwe manier inricht. Jullie zijn nu ver genoeg om dat te doen, omdat je het nu kiest met innerlijk begrip en niet louter als een daad van uiterlijke gehoorzaamheid. Dat laatste zou niet erg zinvol zijn, want je zou je er boos over voelen en het doen in de verwachting dat je het de ouderlijke autoriteit naar de zin maakt, van wie je veronderstelt dat die je geeft wat je vraagt. Zou je er niet in slagen 'je aan te passen', dan zou je er vals schuldgevoel over krijgen en dit alles zou je alleen maar weer meer hinderen. Dit is de reden waarom ik zo lang gewacht heb dit onderwerp te bespreken.

Kijk eens hoezeer je wanorde je écht stoort. De kant in je die verzet pleegt, weet dat als je jezelf bevrijdt van de last van wanorde, je innerlijk werk zoveel gemakkelijker zal worden. En die weerstrevende kant wil dat juist vermijden. De wanordelijke mens is nooit in staat zich te concentreren. Hetzelfde slaat trouwens ook op de dwangmatig ordelijke persoon, die orde louter gebruikt als compensatie voor zijn innerlijke wanorde. Wanorde maakt concentratie en gerichte aandacht onmogelijk. Je moet dan wel afdwalen met je gedachten, omdat je gepreoccupeerd bent met de dingen die nog gedaan moeten worden, met je chaos. Je gedachten gaan waarschijnlijk niet in de richting van de wanorde, in de richting van de onmiddellijke verstoring die je hebt aangericht door die ordeloosheid. Ze dwalen wel naar andere onderwerpen. Maar als je je afdwalende gedachten echt blijft volgen, ook de inhoud ervan en het klimaat erachter, ga je vast en zeker zien hoe al die kleine dingen in je leven je storen, die je niet wilt aanpakken en niet in orde wilt maken.

Dikwijls negeren mensen dit hele gebied, terwijl het een belangrijk aspect van leven is. Ze kunnen ook het gevoel hebben dat het schoolmeesterachtig is om over orde te praten; dat het niets te maken heeft met de grote, belangrijke kwesties van creativiteit, van spiritualiteit, van leven. Maar het is een feit dat de grote vragen altijd zijn terug te voeren op de vele 'kleintjes'. De geringste opvattingen vallen op hun plaats, zoals in de schepping alles, tot in het kleinste detail, op zijn plaats valt en dan zal je creatieve expressie veel vrijer zijn. Daarom vraag ik jullie dit onderwerp niet te onderschatten.
Jullie zijn nu allemaal diep genoeg betrokken geraakt bij de diepere niveaus van je ontkenning en je destructieve intentie, zodat er weinig

gevaar voor je is om uiterlijke orde te gebruiken als onjuiste graadmeter voor je innerlijke toestand. En die mensen, die pas recent bij het Pad zijn gekomen, worden omgeven door de overigen, die zich voldoende van zichzelf bewust zijn om het gevaar van een al te vlot oordeel te vermijden. Ook hierom heb ik zo lang gewacht met het geven van deze lezing.

Ik wil jullie in overweging geven om als taak op je te nemen om naar je leven te kijken vanuit dit gezichtspunt. Op welke wijze heb je een orde geschapen die je gemak en ontspanning geeft? Op welke wijze bied je weerstand om dat te doen? Op welke wijze lijd je onder je ordeloosheid? Ben je je bewust van het feit dat je eronder lijdt? Ben je dat niet, zoek dan van binnen en zie de indirecte onbehaaglijkheid. Plotseling ga je veel kleine handelingen en reacties in je dagelijks leven in een nieuw licht zien. Je wordt je er intens bewust van hoezeer je lijdt onder je wanorde. Hoe dat altijd al zo was. Hoe je wanorde teweeg brengt, dat je jezelf op de verkeerde manier verliest, en dus ook verhindert dat je jezelf op de goede manier verliest.

In dit verband wil ik terug komen op een van de aspecten die ik eerder al noemde: vermijding. Vermijding komt over de hele linie voor, op allerlei gebieden. Je wilt graag vermijden je negativiteit te zien, je destructiviteit, je oneerlijkheid, je kleine gedachten over hoe je vals wilt spelen, ook al doe je het niet echt. Dit kun je zo gemakkelijk over het hoofd zien en wegredeneren. Die onzichtbare, heimelijke gedachten en houdingen lijken je onschadelijk en je maakt jezelf wijs dat ze geen invloed op je hebben. Je wilt de gevoelens vermijden die je niet goed uitkomen. De prijs die je betaalt om te vermijden is letterlijk het inleveren van je gezondheid. Want dring je door in datgene wat je vermijdt, dan zal ineens het gouden middelpunt tevoorschijn komen, het prachtige punt van waarheid en werkelijkheid. Diep in het gevreesde gebied en door het gevreesde gebied heen vind je het gouden punt van licht, van waarheid, van eenheid, van God.

Ieder gebied van vermijding draagt dat gouden punt in zich. Elk gevreesd punt draagt zijn gouden kern. Ga erop af en alle pijn verdwijnt. Ga ervan weg en je lijden, je verwarring en je duisternis wordt alleen maar groter. Je denkt wel dat er gebieden zijn - de gebieden van je verschrikking, van je afgrijzen, van je kwaad - die je niet kunt zien, die in hun diepte geen gouden punt hebben, maar dat is niet zo. Zo lang je blijft vermijden, leven de verschrikking, de afschuw en het kwaad als spookbeelden in je voort. Deze spookbeelden creëren ziekte en chaos. Draai je, om zo te

zeggen, honderdtachtig graden om. Ga er recht op af, hoe moeilijk dat eerst ook voelt. Als je volhoudt, je moed en je eerlijkheid oproept en een minimum aan geloof, dan zul je doordringen in de duisternis en komen bij wat ik aanduid als 'het gouden punt' in de kern van je wezen, in het centrum van het gevreesde gebied.

Elk gevreesd gebied draagt het zaad van dat gouden punt. Er is geen kwaad, geen bestaande gruwel, die het gouden punt niet in zich draagt. Er is geen dood die het gouden punt van leven niet bevat. Er is geen duisternis die het gouden punt van schitterend licht niet bevat. Er is geen kwaad in jou dat het gouden punt van je goedheid niet draagt. Als je je aan deze waarheid kunt vasthouden - en echt, het is waarheid! - zal het zoveel gemakkelijker voor je worden niet weg te lopen maar door te gaan. Te gaan door de tunnel van duisternis, naar het gouden gebied.

Dit is vanavond mijn boodschap aan jullie. We beëindigen deze lezing nu, en geven een bijzondere zegen voor jullie samenkomst die nu volgt. Dit is weer een stap in het scheppen van een plaats op aarde waar zulk prachtig werk, ontplooiing en liefde kunnen bestaan. Jullie krijgen bijzondere zegen en goede leiding voor deze bijeenkomst. Ik vraag jullie allen, willen jullie direct na deze lezing, als mijn instrument uit deze staat komt, als jullie stil naar de muziek luisteren, speciaal mediteren over wat je van jezelf aan deze onderneming wilt geven: je positieve houding, je positieve gerichtheid, je goede wil, je goede gedachten, je intentie om je goede gevoelens er aan te geven. Als je dit doet en hoe meer je het doet, hoe prachtiger dit avontuur zal worden. Wat er plaats vindt, zal steeds meer iets gaan worden wat niet op diezelfde manier kon plaats vinden als jullie allemaal op verschillende plaatsen in het land waren, waar je niet op diezelfde manier je aandacht kunt richten en bij jezelf kunt zijn. Wat steeds meer zal gaan gebeuren, is, zoals ik had aangekondigd, de transformatie van negatieve in positieve energie; van negatief naar positief bewustzijn. We zijn daar tot op zekere hoogte al mee begonnen. Het is geen toeval dat deze nieuwe beweging, die ik voor dit werkjaar had aangekondigd, tegelijkertijd komt met het vestigen van jullie Centrum in het land. Daar zal het het beste gaan. Jullie bekwaamheid om deze transformatie tot stand te brengen en te onderhouden, om je er rustig bij te voelen met positieve energie en bewustzijn, zal groeien als resultaat van het proces van erkennen en steeds weer openbaar maken van het negatieve.

Het werk zal gestadig voortgaan op deze twee manieren: afwisselend openbaar maken van negativiteit en transformeren van het negatieve in

het positieve. Jullie leren meer technieken en benaderingen naarmate jullie er in je vooruitgang naar toe groeien. Jullie zullen de middelen krijgen, de vrede, de privacy en de omgeving waarin die technieken goed uitvoerbaar zijn. Op die twee manieren zal het werk steeds voortgaan.

Jullie hebben een maatstaf die het aangeeft: waar het positieve niet te verdragen is en niet in stand gehouden kan worden, daar heb je - met alle inzichten die je hebt verworven - jezelf nog niet helemaal geaccepteerd en heb je de negatieve houdingen in jezelf nog niet geheel ingezien en begrepen. Dat zijn misschien geen andere houdingen dan die waar je in principe al weet van hebt, maar je kennis is nog niet breed en diep genoeg. De acceptatie is nog afwezig. Je bent er nog in ondergedompeld en half blind. Je bent nog niet genoeg op de hoogte van de manier waarop en van de kracht waarmee je ze in stand houdt. Daarom is je vermogen om goede gevoelens, intimiteit, liefde en plezier te verdragen een nauwkeurige aanwijzing daarvoor. Het werk in het Centrum zal je in het bijzonder helpen bij het transformerende aspect van deze tweevoudige taak. Alles wat dit jaar komt, zal die kant op gaan. Dat is een wonder om naar uit te zien. Denk maar aan de betekenis ervan: je hoeft dan niet langer je toevlucht te nemen tot je negativiteit, die zoveel gemakkelijker lijkt dan liefde, nabijheid en plezier. Liefde, nabijheid en plezier worden dan de heerlijkste en gemakkelijkste staat van leven. Dat is de natuurlijke toestand en dat is wat jullie willen bereiken.

Gezegend zij ieder van jullie, lieve mensen. Voel en ontvang de liefde die uitstroomt van de spirituele wereld.

Wees gezegend, wees in vrede.”

Deze lezing werd gegeven door Eva Pierrakos in 1972
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel ‘Order as a Universal Principle’.
Vertaling door An van Dijk in 1981; herzien in 1994 door Marije Mol.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2009